

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010339
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010339.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2014 sťažnosť odsúdeného K. V. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Nt/11/2013 zo dňa 26.2.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením senát Okresného súdu Čadca postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného K. V. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/194/2002.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil v podstate tak, že návrh na povolenie obnovy konania, podaný odsúdeným K. V., nie je dôvodný. Skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o treste. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca, sp.zn. 1T/194/2002 bol oboznámený pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku aj odpis z registra trestov GP SR, v ktorom bol záznam o odsúdení vo veci Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/55/96, v ktorej veci bol K. V. súdený ako mladistvý. Taktiež na tomto hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj pripojený spisový materiál krajského súdu a rozsudok v tejto trestnej veci. Okresný súd teda v pôvodnom konaní sa s týmto dôkazom oboznámil. Pred rozhodnutím o treste, tento dôkaz aj vyhodnotil a s poukazom na toto odsúdenie uložil K. V. trest ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi. Následne Krajský súd v Žiline, po podaní odvolania, mal taktiež k dispozícii celý spisový materiál a pri rozhodovaní o odvolaní na tento prihliadal. Skutočnosti uvádzané odsúdeným v žiadosti o povolenie obnovy konania nie sú teda novým dôkazom alebo novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, na ktorú by súd v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca, sp.zn. 1T/194/2002 neprihliadal. Úlohou súdu v rámci konania o povolenie obnovy konania nie je zisťovať, či sa v pôvodnom konaní súd správne vysporiadal s týmito skutočnosťami, resp. akým spôsobom sa s týmito vysporiadal. V závere súd prvého stupňa konštatoval, že odsúdený ako osoba oprávnená na podanie návrhu o povolenie obnovy konania nepredložil súdu novú skutočnosť ani neznámy dôkaz, ktorý by nebol vykonaný v pôvodnom konaní, a preto nebola naplnená podmienka na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení. Následne sťažnosť odôvodnil sám, i prostredníctvom obhajcu. V písomnom podaní, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 3.3.2014, odsúdený prostredníctvom obhajcu namietal, že okresný súd v pôvodnom konaní v jeho trestnej veci vedenej pod sp.zn. 1T/194/2002 nezohľadnil pri rozhodovaní o výške trestu otázku, či je možno nahliadať v tom čase na jeho predchádzajúce odsúdenia ako zahľadené alebo nie, jednoducho bez skúmania splnenia podmienok zahľadania odsúdenia kvalifikoval jeho osobu ako

obzvlášť nebezpečného recidivistu. Rovnako postupoval i odvolací súd vo veci vedenej na Krajskom súde v Žiline, sp.zn. 2To/434/2003. Ďalej dôvodil tým, že pokiaľ by v čase rozhodovania prvostupňového súdu v trestnej veci 1T/194/2002 bola posudzovaná predbežná otázka zahľadania predchádzajúceho právoplatného odsúdenia Krajským súdom v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp.zn. 4T/55/95, výška jeho trestu by bola nižšia aj s ohľadom na irelevanciu posudzovania jeho osoby ako obzvlášť závažného recidivistu. Skutočnosť, že prvostupňový súd sa nezaoberal otázkou zahľadania jeho predchádzajúceho odsúdenia spôsobila, že trest, ktorý mu bol uložený bol v zrejmom nepomere k jeho pomerom ako obvineného. Poukázal na túto novú skutočnosť, v dôsledku ktorej považoval návrh na povolenie obnovy konania za dôvodný. Odvolaciemu súdu navrhol, aby zmenil rozhodnutie Okresného súdu Čadca tak, že jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovie.

Sám v písomnom podaní, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 14.4.2014, v písomne odôvodnenej sťažnosti poukázal na ustanovenie § 7 Tr. por., ktoré pojednáva o predbežnej otázke. Namietal, že Okresný súd Čadca vo veci 1T/194/2002 rozhodol o jeho vine bez vyriešenia predbežnej otázky týkajúcej sa zahľadania, resp. nezahľadania jeho predchádzajúceho odsúdenia ako mladistvého vo veci 4T/55/96 Krajského súdu v Banskej Bystrici. Týmto spôsobom došlo k procesnej chybe, v dôsledku ktorej bol nesprávne označený ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 Tr. zák., na základe čoho mu bola i zvýšená trestná sadzba.

Krajský súd ako súd nadriadený na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že krajský súd po splnení preskúmvacej povinnosti zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného K. V. na povolenie obnovy konania, zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia je dostatočné a presvedčivé.

Krajský súd po prieskume predloženého spisu, rovnako ako okresný súd, je toho názoru, že odsúdený K. V. v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Dôkazom súdu skôr neznámym v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Tr. por. môže byť popri dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmenil svoju výpoveď. V takomto prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, resp. jeho časť sa uskutoční porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov zo strany odsúdeného.

V tejto súvislosti treba pripomenúť a odsúdeného upozorniť, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe.

V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za skutočnosti nové alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa sa v konaní o návrhu odsúdeného dôsledne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré odsúdený K. V. iadal povoliť obnovu konania.

Krajský súd ako súd nadriadený po prieskume predloženej veci považuje sťažnostné námietky K. V. za nedôvodné. Sťažovateľ v podstate vytyka okresnému súdu, že v základnom konaní, t.j. vo veci 1T/194/2002 ho považoval za obzvlášť nebezpečného recidivistu, bez toho, že by sa zaoberal otázkou zahľadania jeho predchádzajúceho odsúdenia Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp.zn. 4T/55/96, v ktorej veci si vykonal trest ako mladistvý. Túto skutočnosť mal okresný súd v pôvodnom konaní posúdiť ako predbežnú otázku v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. a len po jej posúdení mal mu byť uložený trest zodpovedajúci zákonu. Tu krajský súd poučuje sťažovateľa, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu alebo prokurátorovi neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Skutočnosti, na ktoré sťažovateľ poukazuje, nie sú skutočnosťami novými a ani dôkazmi skôr neznámymi, ktoré by mohli mať vplyv na zmenu skutkového stavu zisteného v základnom konaní. Krajský súd opakovane sťažovateľa poučuje, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami, resp. či vyhodnotil všetky skutočnosti majúce vplyv na právne posúdenie skutku v základnom konaní. Procesné pochybenie, na ktoré sťažovateľ poukazuje, a ktoré podľa jeho názoru malo podstatný vplyv na právnu kvalifikáciu jeho konania ako obzvlášť nebezpečného recidivistu podľa § 41 Tr. zák. by mohlo byť dôvodom na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd ako súd nadriadený pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že výrok napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku zodpovedá stavu veci a zákonu, rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného K. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.